ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΈΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-246

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
ΙΟΥΛΙΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.12'—Δύσις 7.47"
Προκοπίου μεγαλομάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 38.0, ἐλ. 21.5
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 755.9.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος συζήτησις εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, προσλαβοῦσα, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἀρκετὴν ὀξύτητα, ἐδημιούργησε μίαν νέαν κατάστασιν, ἡ ὁποία, νομίζομεν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δικαιολογῇ πλέον τὴν ἀρχικῶς παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀποφασισθεῖσαν οὐδετερότητα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ πολιτειακόν.

Ἡ ἀπόφασις αὐτή, προερχομένη ἐξ ὑπερβολικῆς εὐθιξίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, μὴ θέλοντος νὰ δοθῇ λαβὴ εἰς κανένα νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἐκδηλουμένη ὑπὲρ μιᾶς καθωρισμένης μορφῆς πολιτεύματος ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀσκήσῃ οὕτω πίεσιν ἐπὶ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ πολιτῶν, τιμᾷ βέβαια τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἔχασε πλέον πᾶσαν πρακτικὴν ἀξίαν. Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως — ὀχι ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ μετὰ τῆς κυβερνήσεως συμπράττοντος Ἐθνικοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ἢ ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τούτου — ἐξέφερε τὴν ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ γνώμην του σαφῶς καὶ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ ἡ ἀγόρευσίς του καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Διάφοροι ὑπουργοὶ ὡμίλησαν ἤδη εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἄλλοι μὲν κηρυχθέντες ὑπὲρ τῆς βασιλευομένης, ἄλλοι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν δημοσίᾳ καὶ ἄλλα μέλη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, δὲν γνωρίζομεν δὲ ποῖοι ἀκόμη θὰ ὁμιλήσουν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως, ἐκφέροντες τὰς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ γνώμας των.

Ἐτονίσαμεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι τοῦτο ἦτο φυσικὸν καὶ ἐπόμενον. Τὰ μέλη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὁμιλοῦντα ἐπὶ τοῦ σχεδίου ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὸ Σῶμα διὰ τὸ δημοψήφισμα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν εἰσέλθουν καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Καὶ δὲν πρόκειται μὲν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο παρὰ τῆς Ἐθνοσυνέλευσεως, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν βλέπομεν τί ἐφεξῆς ἐξυπηρετεῖ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν ἀρχικὴν σκέψιν ὅπως ἡ κυβέρνησις παραμείνῃ οὐδετέρα, ὅταν διάφορα μέλη αὐτῆς ἐξεδηλώθησαν ἤδη, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον. Οὕτω, κατ' οὐσίαν, ἀπομένει ἀνεκδήλωτος μόνον ἡ ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ γνώμη τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Καὶ, ἐνώπιον τῆς πραγματικῆς αὐτῆς καταστάσεως, τίθεται τὸ ἐρώτημα, κατὰ πόσον τὸ νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις μίαν σαφῆ θέσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς προσπάθεια ἐπηρεασμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ διὰ τοῦ δημοψηφίσματος.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι τὸ νὰ ἐκφέρῃ ἡ κυβέρνησις τὴν γνώμην της ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς προσπάθεια διὰ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς κρίσεως μεταξὺ βασιλευομένης καὶ ἀβασιλεύτου δημοκρατίας τὸ βάρος τῆς κρατικῆς ἐπιρροῆς, ἐὰν τὸ δημοψήφισμα διεξαχθῇ ἐν πάσῃ ἀμεροληψίᾳ καὶ κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον εἰς πάντας τὸ γνήσιον τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Τοῦτο εἶνε βασικῶς ἀπαραίτητον, ὅπως ἐπανελημμένως ἐτονίσαμεν, καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ὡς σχεδιάζει ὁ κ. πρωθυπουργός, διὰ συνεννοήσεως μετὰ τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἢ — ὅπως ἡμεῖς νομίζομεν ὀρθότερον καὶ προτιμότερον — διὰ τῆς ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως λήψεως τοιούτων μέτρων, ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπειθον πάντας ἀνεξαιρέτως ὅτι ὄντως τὸ δημοψήφισμα ἐνεργεῖται εἰλικρινῶς διὰ νὰ γνωσθῇ ἡ γνησία θέλησις τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ. Τρόπος δὲ τοιοῦτος ὑπάρχει καθ' ἡμᾶς, καὶ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Ὅταν ἡ ἀμερόληπτος διεξαγωγὴ τοῦ δημοψηφίσματος ἀποβῇ οὕτως ἠγγυημένη, δὲν βλέπομεν κατὰ τί τὸ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ κυβέρνησις ὑπὲρ καθωρισμένης μορφῆς πολιτεύματος θὰ διεκύβευε τὴν γνησιότητα τῆς λαϊκῆς ἀποφάσεως. Ὅταν ἑτέθη πλέον, συνεπείᾳ μιᾶς γνωστῆς ἐξελίξεως γεγονότων, ζήτημα πολιτειακὸν, θὰ ἦτο πολὺ παράδοξον νὰ ἐπιμείνῃ ἡ κυβέρνησις εἰς μίαν στάσιν οὐδετερότητος, ἡ ὁποία, ὅπως ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω, ἔπαυσε πλέον πραγματικῶς νὰ ὑφίσταται κατόπιν τῶν δημοσίᾳ δηλώσεων μελῶν τῆς κυβερνήσεως. Δὲν θὰ συζητήσωμεν τώρα ἐὰν ἔπρεπε νὰ εἴχεν ἀποφασισθῇ ποτὲ αὐτὴ ἡ οὐδετερότης. Ἐφ' ὅσον, δὶ οἱουσδήποτε λόγους, αὕτη ἔπαυσεν ὑφισταμένη, τοῦτο εἶνε θέμα ἀνήκον εἰς τὴν ἱστορίαν. Καὶ ἀπομένει τὸ συμπέρασμα, ὅτι, ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, ὀρθὸν εἶνε ἡ κυβέρνησις νὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὲρ καθωρισμένης μορφῆς πολιτεύματος, ἀναλαμβάνουσα εὐθέως καὶ τὴν συναφῆ ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς συνεπείας τῆς ἐκδηλώσεώς της ταύτης.

Πτερόεντα

Ὁ πόλεμος ἔρχεται

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἐπανερχόμεθα ἰσίως εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν παμονῶν τοῦ πολέμου. Οἱ ὑπουργοὶ ὧν Στρατιωτικῶν ἤρχισαν νὰ μοιάζουν καὶ πάλιν μετάλλια προσωκῆς ἀνδρείας. Αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ οῦ ἀνθρώπου ἐπῆρραν καὶ πάλιν πεχόμενον ἀνθρωποσφαγῆς. Τὸ μεἄλλιον προσωπικῆς ἀνδρείας προϋθέτει ἕνα ἄνθρωπον ποὺ νὰ ἐπιδεται ἐπιτυχῶς εἰς τὸ σπὸρ τῆς νικιστικῆς ἀνθρωποκτονίας. Δὲν ρειάζεται κἂν νὰ εἶνε ὑπεραστὴς προσβαλλομένων ἀδυνάτων, οὔτε ἡρωϊκὴ φυσιογνωμία ἀνομένου δικαίου. Ὅταν ἔχῃς ἀρτὰ λεφτά, ὥστε νὰ ἀγοράσῃς ἑτάγκ, νὰ κλεισθῇς μέσα καλὰ καὶ νὰ περάσῃς θριαμβευτιὸς πάνω ἀπὸ ἕνα σκυλάκι ποὺ σοῦ αγίζει στὸ δρόμο καὶ δὲν ἔχει νὰ ντιτάξῃ ἐναντίον τοῦ φρουρίου σου ποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ δοντάκια του ὶ τὴν καρδούλα του, τότε παίρνις τὸ χρυσοῦν μετάλλιον προσωκῆς ἀνδρείας. Ὅταν πάρῃς χίλια εροπλάνα, τὰ φορτώσῃς βόμβες, κρόβια τύφου καὶ πανώλους, καὶ ράσῃς πάνω ἀπὸ μερικὰ χωριὰ ὧν ἀραπάδων καὶ τοὺς κάψῃς ντανοὺς μὲ τὰ παιδάκια των καὶ τὶς γυναῖκες των, ἐνῷ αὐτοὶ τούουν πρὸς τὰς οὐρανοπετεῖς μηνάς σου ξυλένια βέλη μάρκας ωϊκοῦ Πολέμου, τότε παίρνεις τὸ υσοῦν μετάλλιον προσωπικῆς ἀνδρείας. Διατί; Διότι εἶνε ὁ πόλεμος ὸς ποὺ ξανάρχεται, ὁ πόλεμος τοῦ ῶνος μας. Ὄχι ἐκεῖνος ποὺ κάει ἐλευθέρους τοὺς σκλάβους, ἐκεῖνος ποὺ κάμνει σκλάβους ὺς ἐλευθέρους. Ὁ πόλεμος τοῦ ῶνος μας ἔχει ὅλην τὴν κυνικότα τῆς ἀπροκαλύπτου ἀσχημίας ου. Τὸ λέει καθαρά: «Θὰ σὲ ποδοτήσω, διότι εἶμαι ὁ πιὸ δυνατός. ταργῶ κάθε ἄλλην λογικήν, σβύω ὅλες τὶς ἀξίες τῆς ζωῆς.

Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κτηνώδη Ἄν, ποὺ ἔφθασε πάλιν ἔως τὰς εἰνικάς πόλεις μας καὶ ἔως τοὺς ληνοὺς κάμπους τῶν ἀγροτῶν ς ἡ βρωμερὴ μπόχα τοῦ πτωμάγου ρύγχους του, δὲν ὑπάρχει οτε τὸ ἀνθρώπινο. Δὲν ὑπάρχει τος, οὔτε ἔλεος, δὲν ὑπάρχει τιδὲν ὑπάρχει ἡ ἱερότης τοῦ παιῦ, τῆς γυναίκας, τοῦ λαβωμένου, ὁ γέρου. Σοῦ λέει εἰλικρινά: Θὰ σκουπίσω γιὰ νὰ κάμω μιὰ αὐκρατορία, ὅπως ὁ Καῖσαρ, ὅπως Ναπολέων. Ὁ ἰμπεριαλισμὸς εἶνε αίωνιος νόμος τῆς ζωῆς, ὁ Ὑράνθρωπος τῆς Νιτσεϊκῆς ποιῆς ἰδανικὸν μου, ὁ Μακιαβέως τὸ ἰδανικόν μου, ἡ Ἱερὰ Βίβλος. ἡ πολιτική μου ἱερὰ Βίβλος.

Ὅλα εἶνε ὠργανωμένα στὴν ἐνεια γιὰ τὴν μαζικὴν αὐτοκτονία ς ἀνθρωπότητος. Οἱ μητέρες, καδιαταγὴν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν γεννοῦν ἐντατικῶς στρατιώτας, διότι τὰ κανόνια ἔγιναν μεγαλύτερα ἐν τῷ μεταξὺ καὶ χρειάζεται πάρα πολλὴ νεανικὴ σάρκα γιὰ τὸν χαλύβδινον ἐντερικόν των σωλῆνα. Τὰ παιδάκια περιπατοῦν μὲ μηχανικὸ ἀφύσικο βῆμα. Ἐξέχασαν τὸ τρελλὸ καὶ ἀτακτο βῆμα τοῦ παιχνιδιοῦ καὶ πηγαίνουν σύμφωνα μὲ τὸν ρυθμὸν μιᾶς σφυρίχτρας. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου, ποὺ κινοῦνται εἰς στρατιωτικοὺς σχηματισμούς, φοροῦν στυλέτο στὴ μέση, ὅπως οἱ μαχαιροβγάλτες τῶν σκοτεινῶν παρόδων, φοροῦν τὴν ὁμοιόμορφον στολὴν τοῦ θανάτου. Εἶνε νεαρὰ «πτώματα» ποὺ πηγαίνουν γιὰ τὴν τελειωτικὴν των ἐπεξεργασίαν. Διότι ὁ πόλεμος ἔρχεται, ὁ πιὸ ἄσχημος, ὁ πιὸ ἄτιμος, ὁ πιὸ ἀνανδρος πόλεμος ποὺ εἶδε ποτὲ τὴς ἡ ὑδρόγειος. Τί θὰ κάμουν οἱ Τίμιοι Ἄνθρωποι αὐτὴ τὴ φορά; Ὑπάρχουν Τίμιοι Ἄνθρωποι; Θὰ τὸ ἰδοῦμε. Ἀλλὰ κάποτε μιὰ φρικτὴ ὑπόνοια περνᾷ σὰν κόκκινο βέλος ἀπὸ τὴ σκέψη μας: Ὑπάρχει λογικὴ σ' ὅλα αὐτά; Μήπως ἡ ἀλλοίωση τρέλλα ὑποβόσκει κάτω ἀπὸ τὰ μηλίγγια τῆς φτωχῆς ἀνθρωπότητος σὰν νόσημα ἀθεράπευτο; Μήπως ὅλα αὐτὰ εἶνε ἔργα παραφροσύνης ἀκαταλογίστου; Ἀκοῦστε λοιπὸν κἄτι ἀπίστευτο, καὶ σᾶς παρακαλῶ, σκεφθῆτε ἕνα λεφτὸ σοβαρὰ πάνω σ' αὐτό: Ἀπενεμήθη καὶ στὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην τῆς Ἰταλίας τὸ μετάλλιον τῆς ἀνδρείας!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΩΜΗ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Τόκιο ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κίνας ἐδέχθη νὰ προβῇ εἰς ἐπανορθώσεις διὰ τὴν δημοσίευσιν ὑπό τινος ἐφημερίδος ἄρθρου στρεφομένου κατὰ τοῦ Μικάδου. Ἡ ἐφημερὶς ἐπαύθη καθὼς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς λογοκρισίας ἐξεφράσθη δὲ ἀπὸ μέρους τῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως ἡ λύπη διὰ τὸ ἐπεισόδιον.

ΡΩΜΗ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Χάγης ὅτι ὁ καθηγητὴς Τζὲς ἐξέθηκεν ἐνώπιον τῆς Ἰταλο—Γαλλο—Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἄποψιν τῆς Ἀθησσυνίας διὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Οὐαλουάλ. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ τὴν ἀρχομένην ἑβδομάδα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 7. (Ἀθ. Πρ.)— Σήμερον τὴν πρωΐαν περὶ ὥραν 2αν εἰς Σάμομπορ παρὰ τὸ Ζάγκρεμπ ἐξερράγη καταχθόνιον μηχάνημα πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ δόκτορος Λεοῦσιτς, πρώην βουλευτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος. Ἐκ τῆς ἐκρήξεως προεκλήθησαν ἀσήμαντοι ὑλικαὶ ζημίαι. Φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ προκλητικῆς πολιτικῆς ἐκδηλώσεως ἐναντίον τοῦ κ. Λεούσιτς. Ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις.

Εἰς τὴν Γερμανίαν

Ταχυτάτη καὶ μυστικὴ ἐπιστράτευσις

Ὁ νέος νόμος

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούλιος.— Ὁ νέος στρατιωτικὸς νόμος τῆς Γερμανίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύϊ ἡ ὑποχρεωτικὴ θητεία εἰς τὸ Ράϊχ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τοὺς διεθνεῖς στρατιωτικοὺς κύκλους.

Τονίζεται πανταχόθεν, ὅτι ὁ νέος γερμανικὸς στρατιωτικὸς νόμος τῆς 21ης Μαΐου 1935, ἀποτελεῖ πρότυπον τοῦ εἴδους του, τόσον ὡς ἐκ τῆς σαφηνείας του, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ταχείας διαδικασίας τὴν ὁποίαν καθιερώνει.

Δὲν ἀφήνει τίποτε ποὺ νὰ μὴν προβλέπῃ διὰ τὴν στρατιωτικοποίησιν τοῦ συνόλου τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Φύρερ, ἀπὸ ἀπόψεως στρατιωτῶν, πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεων.

Πράγματι δὲ, πρὸ πολλοῦ εἶχε καταστῆ προφανὲς ὅτι ἡ «Ὑπηρεσία Ἐργασίας», εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Χίτλερ ὑπήγαγεν ἀναγκαστικῶς ὅλους τοὺς νέους, θὰ ἀπετέλει μίαν προκαταρκτικὴν περίοδον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς θητείας. Τὰ γεγονότα ἐπεβεβαίωσαν τὴν γνώμην αὐτήν.

Ὁ στρατιωτικὸς νόμος τοῦ Ράϊχ, ὁ ὁποῖος ἀνεφάνη ἀποτόμως ὡς νέφος εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἐτάραξε τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην, δίδει εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἴδρυσις τῆς «Ὑπηρεσίας Ἐργασίας» ὑπῆρξε μία φάσις τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεως τῶν Γερμανῶν πολιτῶν, φάσις ἀναγκαία διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν μελλόντων στρατιωτῶν εἰς τὴν πολεμικὴν ἀποστολήν των.

Βεβαίως ὁ Χίτλερ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν θητείαν εἰς τὴν Γερμανίαν, κατόπιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Γαλλία παρέτεινεν εἰς διετίαν τὸ διάστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς παραμονῆς τῶν νέων τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα. Δὲν ἀποκλείεται ὁ ἰσχυρισμὸς του αὐτὸς νὰ εἶνε εἰλικρινής, μολονότι ἡ «Ὑπηρεσία Ἐργασίας», ἱδρυθεῖσα πολὺ πρὸ τῆς παρατάσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἐν Γαλλίᾳ, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Χίτλερ ἐβάδιζε προσχεδιασμένως.

Ὀρθότερον θὰ ἦτο ἴσως νὰ εἴπῃ ὅτι ἐνώπιον τοῦ σημερινοῦ ἐξοπλιστικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἡ Γερμανία δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ παραμένῃ μὲ σταυρωμένας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἔπρεπεν ὀπωσδήποτε νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐθνικήν της ἄμυναν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι, ὀργανώνων τὴν νεολαίαν, δὲν εἶχε σκοπόν, ὡς ἀφήνετο νὰ ὑπονοηθῇ, νὰ ἀγωνισθῇ κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ νὰ συνηθίσῃ τοὺς νέους εἰς τὴν πειθαρχίαν, ἀλλὰ νὰ τοὺς προετοιμάσῃ εἰς τὸν στρατιωτικὸν βίον. Ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔδωσεν εἰς τὸν Χίτλερ τὸ πρόσχημα, διὰ νὰ καταστήσῃ δημοσίᾳ γνωστὸν ἕνα προμελετημένον μέτρον, τὸ ὁποῖον, ἄλλως τε, ἴσως καὶ νὰ ἐλήφθη δικαίως.

Ὑπωσδήποτε οὐσίαν ἔχει τὸ ἑξῆς γεγονός: Τὸ δυνατὸν τῆς παραθέσεως τῆς «Ὑπηρεσίας Ἐργασίας» μὲ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν, δίδει εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ τὴν δυνατότητα νὰ αὐξήσῃ, ἐν οἱῳδήποτε στιγμῇ, τὴν δύναμιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, χωρὶς νὰ καλέσῃ ἐφέδρους καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης ἀποφάσεως διοικητικῆς φύσεως.

Δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν τὴν σπουδαιότητα ἑνὸς τοιούτου ἐνδεχομένου. Διότι, προκειμένου δι' ἄλλας χώρας ὅπου ὑπάρχουν νόμοι ὁρίζοντες τὰ τῆς θητείας καὶ ἐπιστρατεύσεως, αἱ ξέναι δυνάμεις εἶνε πάντοτε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος χωρῶν, τὴν κήρυξιν καὶ ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως κλπ. Ἀντιθέτως ἡ Γερμανία ἔχει ἕνα γριφώδη νόμον, ὁ ὁποῖος δὲν καθορίζει συγκεκριμένως τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐκπαιδευμένου ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ.

Ὁ νόμος ἀφήνει τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ στρατοῦ καὶ δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ἐφέδρους.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τρεῖ εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος ὅλους τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ ἡλικίας 18 μέχρι 45 ἐτῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενικῆς αὐτῆς διατάξεως, ὁ ὑπουργὸς ἐνεργεῖ ὅπως αὐτὸς ἀντιλαμβάνεται.

Ἠμπορεῖ νὰ ἐλαττώνῃ ἢ νὰ αὐξάνῃ τὰς περιόδους ἀναλόγως τῆς θελήσεώς του. Τοῦ παρέχεται μάλιστα ἡ εὐκολία νὰ διατηρῇ τοὺς ἀπολυθέντας ὑπὸ τὰ ὅπλα χωρὶς νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ τοῦ ἀντιδράσῃ.

Ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον εἶνε ἐλεύθερον νὰ πραγματοποιήσῃ, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, γενικὴν ἐπιστράτευσιν χωρὶς νὰ ἐκδώσῃ τὴν παραμικρὰν διαταγὴν ἐπιστρατεύσεως, δηλαδὴ δύναται νὰ προετοιμάσῃ μίαν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν, χωρὶς νὰ γνωσθοῦν οἱ κλασσικοὶ πρόδρομοι τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου — κλῆσις τῶν ἐφέδρων ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ συγκέντρωσις στρατευμάτων.

Οὐδὲν πολιτικὸν κώλυμα εἶνε δυνατὸν νὰ προβληθῇ διὰ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν ἐπιστράτευσιν. Ἐπὶ πλέον, εἰς μίαν χώραν ὅπως ἡ Γερμανία, ὅπου ἔχει καταργηθῇ ἡ ἐλευθεροτυπία, δὲν θὰ διαφύγῃ οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἔνδειξις περὶ μετακινήσεων στρατευμάτων ἢ προσκλήσεως κλάσεων — ποὺ ἄλλως τε θὰ συντελοῦνται μὲ ἐξαιρετικὴν ταχύτητα.

Ἡ ἔρευνα τῆς "Πρωΐας,, εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἰς τὴν Βουλγαρίαν

Τοῦ ἀπεσταλμένου μας

ΣΟΦΙΑ, Ἰούλιος.— Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς τὴν Βουλγαρίαν ποὺ νὰ ξέρῃ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας του καὶ νὰ μὴν ὁμολογῇ ὅτι ἐκλογαὶ μὲ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν ἢ ὁπωσδήποτε ἐκλογαὶ δίχως ἐπεμβάσεις θὰ ἔδιδαν τὴν νίκην εἰς τοὺς ἀγροτικούς. Τὸ Ἀγροτικὸν κόμμα εἶνε ὄντως τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ μεγαλύτερον κόμμα τῆς Βουλγαρίας. Ἡ δύναμίς της καὶ συγχρόνως ἡ μεγάλη της ἀδυναμία.

Ἀλλὰ θὰ γίνουν ποτὲ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὥστε νὰ δοθῇ ἐκ νέου εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ δείξουν τὴν δύναμίν των καὶ συγχρόνως νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐξουσίαν;

Γύρω ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ στρέφεται, τρεῖς ὥρας καὶ πλέον, ἡ συζήτησις μὲ τὸν κ. Γκίτσεφ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐν παρανομίᾳ πλέον κόμματος τῶν Βουλγάρων ἀγροτικῶν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε τόσον πρᾶος, τόσον συμπαθητικός, ἔχει μιὰ τέτοιαν ἁπλότητα εἰς τὴν φράσιν του καὶ μιὰ τέτοιαν γαλήνην εἰς τὴν ψυχήν του, ὥστε νὰ σᾶς ἐπιβάλλεται ὡς ὁ τύπος τοῦ διανοουμένου ἀγροτικοῦ ἡγέτου, νὰ σᾶς κάμῃ νὰ σκέπτεσθε ὅτι ἔτσι περίπου τὸν ἔχετε φαντασθῆ καὶ σεῖς προτοῦ τὸν ἰδῆτε, προτοῦ τὸν γνωρίσετε. Συντελεῖ σ' αὐτὸ καὶ τὸ περιβάλλον βέβαια. Τὸ γραφεῖόν του π. χ. ποὺ χωρὶς νὰ εἶνε σὲ ἀποκλειστικὰ χωρικὸ βουλγαρικὸ στὸλ, φαντάζει σὰν ἕνα νοικοκυρευμένο καὶ μὲ γοῦστο τακτοποιημένο δωμάτιο ἀνθρώπου ποὺ ἀγαπᾷ τὸ χωριὸ καὶ τὰ χειροτεχνήματά του. Δυὸ ὡραῖες εἰκόνες παριστάνουν ἀνάγλυφα δυὸ διαφόρους σκηνὰς τῆς ἐργασίας τοῦ χωρικοῦ στὸ χωράφι, ἕνα χωρικὸ ντιβάνι μ' ἕνα ἀνάλογο τραπεζάκι, θυμίζει τὴν ἐπίδρασι τῆς Ἀνατολῆς στὴν ζωὴ τῆς Βαλκανικῆς, ἕνα σταμνὶ ἀπὸ ὀπτὴ γῆ παρουσιάζει τὴν χωρικὴ ἐντυμένη μὲ τὴν κυριακάτικη φορεσιά, καὶ ἄλλα μικρὰ ἀντικείμενα, συνδυασμένα ἐπιτυχῶς, δίνουν ἕνα καλὸν σύνολον καλλιεργημένης αἰσθητικῆς, ποὺ φαίνεται νὰ στέκεται σ' ἕνα συγκερασμὸ χωριοῦ καὶ πόλεως, μεταβιβάζουσα ἀπὸ τὸ πρῶτον τὴν ἁπλότητα καὶ τὸ χρῶμά του.

Ὁ κ. Γκίτσεφ δὲν ἔχει τώρα κανένα ὑπουργικὸν ἀξίωμα καὶ καμμίαν πολιτικὴν ἀπασχόλησιν. Εἶνε ὁ κατὰ τεκμήριον ἡγέτης τοῦ βουλγαρικοῦ ἀγροτισμοῦ, ἀφοῦ ὁ νόμος περὶ διαλύσεως τῶν κομμάτων δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ εἶνε ὁ ἐν δράσει ἡγέτης. Πρόθυμος εἰς τὴν συζήτησιν, τὴν παρατείνει ὁ ἴδιος μὲ δυὸ ποτήρια κρασιοῦ, ἑνὸς κρασιοῦ τόσον λεπτοῦ καὶ τόσον εὔγευστου, ποὺ γεμίζει τὸ σῶμα μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ τὸ στόμα τοῦ θνητοῦ μ' ἕνα ἀρωμα. Αὐτὸ τὸ θεῖον ποτὸν περιέχει τὸ σταμνὶ ποὺ παριστάνει τὴν χωρικὴν μὲ τὴν ἐπίσημη φορεσιά της.

Ὁ πόλεμος ἀφήρεσε καὶ τὸ τελευταῖον στήριγμα τῆς οἰκογενείας
(Ἔργον τοῦ γλύπτου Ι. Λαζάρωφ)

Ἡ εἰκόνα τῆς Βουλγαρίας, ὅπως ἦτο πρὶν καὶ ὅπως εἶνε σήμερα, ὅπως τὴν ἄφησεν ὁ Σταμπουλίσκι καὶ ὅπως τὴν παρέλαβεν ὁ κ. Γκίτσεφ, περνᾷ τόσον ζωηρὴ καὶ τόσον συμπαθῆ μέσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀγροτικοῦ ἡγέτου, ὥστε ὅταν τελειώνῃ ἡ συζήτησις, νὰ μένῃ μιὰ θλιβερὴ ἐντύπωσις γιὰ τὴν σημερινὴ στιγμή, γιὰ τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν, ποὺ ἀντιστρατεύεται διὰ τῆς βίας εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἀπαγορεύει νὰ ἐκφράσῃ ἐλεύθερα τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ρυθμίσῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸς τὰ τοῦ σπιτιοῦ του.

— Ὁ λαὸς τῆς Βουλγαρίας εἶνε ἀγροτικὸς κατὰ τὰ 8)10, λέγει ὁ κ. Γκίτσεφ. Εἶνε λαὸς ποὺ θέλει τὴν ἐλευθερίαν του, ποὺ ἀγαπ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Μαρουσιού). «Οἱ πυρφόροι τῆς Ὑπερείρας».
ΑΙΓΛΗ. «Ἔλθε στὸ Τάμ-Τάμ».
ΑΛΚΑΖΑΡ (Ἐξαρχείων). «Ἀλκαζάρ».
ΑΛΚΙΝΟΟΣ (Ἐξαρχείων). «Ὁ Ἀλκίνοος».
ΑΛΛΑΓΗ (Πλαγιαρίτου). «Κύριε μέ τὸ Κομπολόϊ».
ΑΛΛΟΥ. «Ἀνα-Κάτω».
ΑΜΑΛΙΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΑΡΕΙΑΝ (Ἀνω Πατήσια). «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας», «Κύριε μέ τὸ Κομπολόϊ», Ἀρχαῖος Ἀγών».
ΑΣΤΥ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΕΡΟΕ. «Κυρία μου μέ νέες καταχτήσεις». ΣΑΒΟΗΔΙΑ. «Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀγάπης».
ΦΛΟΗΡΟΥ (Βασιλίσσης) Ὀπερέττα. «Βιεννέζικο κόμμα τοῦ Ἔντυ Σρόκου».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑ. «Χωρὶς τὴν Ζωή σας».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Ἀνω Πατήσια). «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΑΙΓΛΗ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας». ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἐκεῖνος ἀλλιῶς».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΒΕΡΟΝΗ. «Ἀφοῦ θάρθει κοντά σου».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἐπιστὴ Κατερινούλα».
ΓΑΛΑΞΙΑ. «Ἀγάπη».
ΓΑΛΛΙΑ ΣΑΡΠΕΝΤΙΕ. «Ὁ Κεραυνὸς τῆς Σιβηρίας».
ΓΑΛΛΟΣ ΣΙΝΕΜΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΕΝΤΕΝ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ Βορινοῦ».
ΕΠΟΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Τὸ θῆρας ποὺ ἄλεγε πολύκα».
ΚΑΛΛΙΣΤΩ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Χωρὶς τὴν Ἀγάπη».
ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΚΤΕΛΙΑ. «Ἀφοῦ».
ΛΟΥΞ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΛΥΡΑ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΛΥΡΑΝΤΖΗ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΜΑΙΖΟΝ ΔΕ ΦΡΑΝΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΝΤΕΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΡΙΑΛΤΟ. «Ἕνα ἀστερο σ' ἕνα ἀλλο».
ΣΤΑΡΚΟ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΤΑΙΝΙΑ. «Ἰωάννα».
ΦΑΝΤΑΣΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Μαξίμ».

ΔΕΥΤΕΡΟ 8 Ἰουλίου 1935
ΠΡΩΤΟ
μέ τὴν Βιεννέζικη ὀπερέττα
DREIMÄDERLHAUS
Μουσικὴ Χ. ΣΟΥΜΠΕΡΓ
Διάλογοι: ΒΕΚΤΕ

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ/550 μ.). 6 μ.μ. Ρίτσιαι βιολιοῦ. (Πρόγραμμα ἐξόχου ἀκροατηρίου). 7 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσική. 8 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσική. 9.20 μ.μ. Ἀφήγησις τοῦ ἐνόχου (Μάρκερ). Κωμῳδία ἐνόχου. Μουσικὴ Κοκοσόβα (ἐνόχου).
ΡΩΜΗ ΙΤΑΛΙΑ (213 ΚΗΖ/421 μ.). 6 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσική. 8.30 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσικὴ τοῦ ἐνόχου (Μάρκερ). Κωμῳδία ἐνόχου.
ΒΕΡΟΛΙΝΟ (1571 ΚΗΖ/191 μ.). 5 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 8.20 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 9.20 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 10.10 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ.
ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ/507 μ.). 10.30 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 11.20 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 ΚΗΖ/545 μ.). 10.10 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 11.10 μ.μ. Ὀπερέττα.
ΒΡΕΣΛΑΥΗ (315 ΚΗΖ/952 μ.). 10.10 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ. 11.10 μ.μ. Ἀφήγησις μέ μουσικὴ.
ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (338 ΚΗΖ/887 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσική. 10.10 μ.μ. Ὀρχηστρικὴ μουσική.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (1875 ΚΗΖ/160 μ.). 6 μ.μ. Ἀφήγησις μουσικοῦ. Κωμικὴ ὄπερα μέ τραγούδια.
ΛΑΖΑΡΙΣΤΑΝ (1725 ΚΗΖ/174 μ.). 10 μ.μ. Συναυλία Πιάνου.

Δευτέρα τοῦ ἐνεστῶτος
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Κιθαρῳδὸς καὶ Σκέτσο 31

τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τριακοντα.

Αἱ σχολαὶ ἀπὸ τοῦ δεκαετηρίου τῶν Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων κτ.λ.

Καὶ ἐφέτος, ὅπως τὴν ἐνετηρίδα τῶν Σχολῶν τῶν Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων κατήρτισε ἡ ἐπιτροπὴ τῶν διαθέτων, παρὰ τὰς ὅρας τῆς ἐξαιρετικῆς ἐν τῇ πόλει θερμοκρασίας, θὰ λειτουργοῦν τὰς ἑπτὰ ἐν τῇ ὁδῷ Σκουφᾶ τῆς ἑνῶ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ ἐκάστην ἐκ τῶν

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΝ ΚΑΪΡΩ ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Η ΙΤΑΛΟΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΔΙΕΝΕΞΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου ὅτι ὁ αὐτόθι πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐπισκεφθεὶς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου, ἠθέλησε νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ χώρα του εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου. Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐπικαλεσθεὶς τὴν συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐτόνισε πρὸς τὸν Αἰγύπτιον ὑπουργὸν ὅτι ἡ κυβέρνησίς του διατηρεῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Αἴγυπτος θὰ τηρήσῃ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οὐδετερότητα. Ἀφῆκε δὲ σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἀντίθετος στάσις τῆς Αἰγύπτου ἢ ἐπιβολὴ οἱουδήποτε ἐλέγχου εἰς τὰς διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ διελεύσεις, θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς πρωτευούσης.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐκ Λονδίνου, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις συνεχίζει πάντοτε τὰς ἐνεργείας της διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου, ἐνῷ ἐξ ἄλλου οἱ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν παύουν νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐνισχύσῃ ἐν τέλει τὰς ἀγγλικὰς προσπαθείας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχουσα ὑπ' ὄψει της τὰ προηγούμενα τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπενομεύθη τὸ κῦρος τῆς Κ.Τ.Ε., φοβεῖται ὅτι νέον παρόμοιον κρούσμα θὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν θεσμὸν τῆς Γενεύης καὶ διὰ τοῦτο καταβάλλει ἀπεγνωσμένας προσπαθείας.

Ἂν ὅμως δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀγγλογαλλικὴ συνεργασία καὶ δὲν ἐπέλθῃ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξομάλυνσις τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς, ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις θὰ στραφῇ πρὸς τὸν λαὸν καὶ θὰ δηλώσῃ πρὸς αὐτὸν σαφῶς ὅτι αἱ προσπάθειαί της ἀναυάγησαν ἐπὶ τῶν αἰωνίων σκοπέλων τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῶν διενέξεων τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἠδιαφόρει. Τοῦτο ὅμως θὰ ἐσήμαινε θρίαμβον τῶν ὀπαδῶν τοῦ δόγματος τῆς ἀπομονώσεως.

Δὲν εἶνε γνωστόν, προσθέτουν οἱ Γάλλοι ἀνταποκριταί, ἂν ἀπὸ ἐκλογικῆς ἀπόψεως παρομοία στάσις θὰ εἶνε πρόσφορος ἢ ὄχι, θὰ ἔχῃ ὅμως ὁπωσδήποτε ἐαρυτάτας συνεπείας διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΑΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι νέα συνομιλία ἔλαβε χώραν σήμερον τὸ ἀπόγευμα μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ σὲρ Τζώρτζ Κλάρκ καὶ τοῦ κ. Λαβάλ, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἰταλο—ἀβησσυνιακὴν διαφοράν. Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως πείσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ μετάσχῃ εἰς κοινὴν ἐνέργειαν πρὸς διακανονισμὸν τῆς διαφορᾶς.

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς», ἥτις δημοσιεύει τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας, προσθέτει ὅτι ἡ στάσις τῆς Γαλλίας παραμένει ἀμετάβλητος.

«Ὁ κ. Λαβάλ — γράφει — θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς ἐπιφυλακτικότητος, μὴ θέλων νὰ διακινδυνεύσῃ διὰ μιᾶς ἀκαίρου ἐπεμβάσεως τὰς σήμερον ὑφισταμένας ἐξαιρέτους γαλλο—ἰταλικὰς σχέσεις».

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῆς Ἰταλοαβησσυνιακῆς διενέξεως παρακολουθεῖται αὐτόθι μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος. Καίτοι ὁ Ἰταλικὸς Τύπος θεωρεῖ τὴν ἀπάντησιν τῆς Οὐασιγκτῶνος εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν ὡς ἀόριστον, ἐν τούτοις ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του, διότι ἡ στάσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαφέρει καταφανῶς ἀπὸ τὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ «Τριμπούνα», ἐν εἰρωνικῷ ἄρθρῳ, ὁμιλεῖ περὶ ἐλιγμοῦ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ ἐφημερίς, συνεχίζουσα, λέγει ὅτι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς τοῦ νὰ μὴ ἐπεμβαίνῃ εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἐπρότεινε κυρώσεις ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας οὔτε ἐζήτησε τὴν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς ὅπλων κατὰ τὸν πόλεμον διὰ τὸ Τσακό, ἤδη αἰφνιδίως ἐπιθυμεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ κυρώσεις ἐναντίον τῆς Ἰταλίας, προτοῦ διαπιστωθῇ οἱαδήποτε παραβίασις τῶν συνθηκῶν καὶ ἐνῷ ἀκόμη ἡ Ἰταλία εἶνε μέλος τῆς Κ. Τ. Ε.

Οἱ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριταὶ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων τονίζουν τὰς ἀκάρπους προσπαθείας τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ὠθήσῃ τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ νὰ ἐξασκήσῃ πίεσιν ἐπὶ τῆς Ἰταλίας διὰ τὸ ἀβησσυνιακὸν ζήτημα.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ «Χρόνος» ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία ἐδόθη ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας ὅστις ἐπεκαλέσθη τὸ σύμφωνον Μπριὰν — Κέλλογκ, γράφει:

«Κυρίως εἰπεῖν πρόκειται περὶ ἀρνήσεως παραλαβῆς καὶ κατόπιν τούτου οἱ ἐν Λονδίνῳ δὲν δύνανται νὰ διατηροῦν ἀπατηλὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς οἰκονομικὰ μέτρα στρεφόμενα κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἐφ' ὅσον ἡ Δύναμις αὕτη—μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐννοεῖται ὅλων τῶν ἀποπειρῶν συνδιαλλαγῆς — ἀπολήξῃ εἰς ἔνοπλον σύρραξιν πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν. Δὲν ἐφθάσαμεν βεβαίως ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐχρειάζοντο εἰσέτι πολλὰ σφάλματα τακτικῆς ὡς τὰ διαπραχθέντα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας, ὅπως τὰ πράγματα λάβουν κακὴν τροπήν. Ὁπωσδήποτε, ἀπαιτεῖται ἐπιφυλακτικότης ἔναντι τῆς πρωτοβουλίας ἣν ἀνέλαβεν ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων. Ἔργον μας εἶνε νὰ περιφρουρήσωμεν τὴν ὕπαρξιν τῆς Κ. Τ. Ε., εἰς ἣν θὰ ἐδίδετο θανάσιμον πλῆγμα εἰς περίπτωσιν ἀποχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ἐξ αὐτῆς».

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τηλεγραφικῶς). — Τὸ «Ἐξέλσιορ» τονίζει σήμερον εἰς κύριον ἄρθρον ὅτι ἐκλονίσθη τὸ μέτωπον τῆς Στρέζας καὶ ἐπιλέγει: «Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δύναται ἤδη νὰ ἴδῃ τὸ σφάλμα της, εἰς τὴν χαρακτηριστικὴν τακτικὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Γερμανίας. Ἐνῷ ἡ Ἀμερικὴ ἀποφεύγει νὰ ἐφαρμόσῃ ἀκαίρως τὸ σύμφωνον Μπριὰν—Κέλλογκ, ἡ Γερμανία πανευτυχὴς διότι ἔρριψε τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ Λονδίνου, Παρισίων, Ρώμης, κηρύσσεται ἑτοίμη νὰ ὑποστηρίξῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην δρᾶσιν τῆς Ἀγγλίας ἐναντίον τῆς Ἰταλίας».

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἀσχολούμενοι μὲ τὸ Ἰταλοαιθιοπικὸν ζήτημα γράφουν:

«Τὸ σύμφωνον τῶν Παρισίων (Μπριὰν-Κέλλογκ) εἶνε τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς συρράξεως. Ἰδοὺ αὐτὸ ἐνταφιαζόμενον ἄνευ δακρύων καὶ λύπης.

»Εἶνε ἀκατανόητον νὰ βλέπῃ τις τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ν' ἀποστέλλῃ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν διακοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν κατακτήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν νὰ διατάσσῃ τοὺς ἐν αὐτῇ Ἀμερικανοὺς πολίτας νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώραν.

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς Δυνάμεις τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τῆς Οὐασιγκτῶνος διὰ τῶν ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτῶν αὐτῶν, πλήρεις λεπτομερείας περὶ τῶν γερμανικῶν ναυπηγήσεων τῶν συντελεσθεισῶν μέχρις καὶ ἀνακοίνωσιν τοῦ προγράμματος δι' οὗ ἡ Γερμανία θὰ ἀποκτήσῃ τὴν εἰς τόννους χωρητικότητα, ἥτις καθορίσθη δι' αὐτὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς ἀγγλο—γερμανικῆς συμφωνίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΩΝ

Ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ τρέχοντος μηνὸς θὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνώτατον Ναυτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀμύνης διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγγελίαν τῶν δύο νέων ἀντιτορπιλλικῶν, ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δούσμανης εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον ἔκρινε σκόπιμον ὅτι ἔπρεπε νὰ διακοποῦν αἱ διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας διεξῆγε τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ τοὺς Ἀγγλικοὺς ναυπηγικοὺς οἴκους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε ληφθῆ ἀπόφασις νὰ ἀνατεθῇ ἡ ναυπήγησις τῶν δύο νέων ἀντιτορπιλλικῶν μας. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην κατέληξεν ὁ κ. Δούσμανης, διότι εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἔπρεπε νὰ χωρισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ναυπηγήσεως τῶν σκαφῶν μὲ τὴν ἵδρυσιν εἰς τὸν ναύσταθμον ναυπηγείου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς προηγηθείσας διαπραγματεύσεις εἶχε τεθῆ ὡς πρωταρχικὸς ὅρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς φρονεῖ ὅτι ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει νὰ συνδυασθοῦν τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ πρῶτον ἡ ναυπήγησις τῶν δύο ὑπὸ παραγγελίαν σκαφῶν καὶ ἐπειτα νὰ ἀρχίσουν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ναυπηγείου. Τὴν λύσιν ταύτην προτείνει εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Δούσμανης δὲν εἶνε σύμφωνος καὶ μὲ τὸν τύπον τῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Ὁ προκάτοχός του, ὡς γνωστόν, εἶχε καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ δύο νέα σκάφη ἔπρεπε νὰ εἶνε Ἀγγλικοῦ τύπου «D», χωρητικότητος 1400 τόννων περίπου. Ἤδη αἱ ἀποφάσεις αὗται θὰ ἀναθεωρηθοῦν, διότι, κατόπιν νέας μελέτης, προεκρίθησαν ἀντιτορπιλλικὰ μικροτέρας χωρητικότητος, μέχρι 1000 τόννων, καὶ διὰ λόγους οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας προβλέπει συγκρότησιν ἐλαφροτάτου στόλου.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν βαρειῶν μονάδων, ὡς τὸ καταδρομικὸν «Ἀβέρωφ» καὶ τὸ ἐδόρυμον «Ἕλλη», αὗται δὲν πρόκειται νὰ διαλυθοῦν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν δύο στόλων, ἀλλὰ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τῆς μοίρας θὰ χρησιμοποιηθοῦν πιθανῶς διὰ τὴν παράκτιον ἄμυναν τῆς χώρας.

Ὡς ἀνεκοινώθη ἀμοδίως, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ εἰς ὑπόμνημά του προτείνει καὶ τὴν μείωσιν τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς παραγγελίας τῶν τεσσάρων ἀντιτορπιλλικῶν, ἅτινα περιλαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παλαιοῦ προγράμματος. Τονίζεται ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς ὑποβρυχίου ἀμύνης διὰ παραγγελίας ἀριθμοῦ τινος ὑποβρυχίων.

Ο κ. ΚΟΤΖΙΑΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κοτζιᾶς, μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκδρομῆς, τῆς ὀργανουμένης ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς Θεσσαλονίκην, θ' ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν ἵνα μεταπροσεχῆ Τρίτην μεταβαίνων εἰς Λονδῖνον.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Οἱ ὁρισθέντες ὑπὸ τῆς προχθὲς συνελθούσης μεγάλης ἐπιτροπῆς διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ἄρτου εἰσηγηταὶ θὰ ἐπιληφθοῦν ἀπὸ σήμερον τῆς ἐξετάσεως τοῦ δυνατοῦ τῆς μειώσεως, ἔστω καὶ κατὰ δύο ἀκάδας, τῆς ἀποδόσεως τοῦ σίτου εἰς ἄλευρα, μὲ σκοπὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ ποιότης τοῦ σίτου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ εἰσηγηταὶ θὰ συνεννοηθοῦν καὶ μὲ τὸ γενικὸν χημεῖον τοῦ Κράτους.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΑΚΤΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Παρεσχέθη ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη, θὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ὅπως καταρτίσῃ τοὺς πίνακας τῶν προακτέων καὶ μὴ ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1935—1936. Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν πινάκων θὰ ἐνεργηθοῦν προαγωγαὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν, θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ αἱ τοποθετήσεις.

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως, θ' ἀναχωρήσουν εἰς τὰς λουτροπόλεις ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ πληρώνουν ἡμερήσιον ἐπίδομα εἰς τοὺς θεραπευομένους ἐκεῖ ἀναπήρους.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιδομάτων ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ γίνεται ἐπὶ τόπου, διότι ἐξηκριβώθη ὅτι ἀνάπηροι λαμβάνοντες ἐπίδομα λουτροθεραπείας καὶ ἀεροθεραπείας, δὲν ἐχρησιμοποίουν τὸ ποσὸν διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Ο κ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοποθετεῖται ὡς ὁριστικὸς διοικητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολέμου ὁ ὑποστράτηγος κ. Ἀχ. Πρωτοσύγγελος, μέχρι τοῦδε α' ὑπαρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

Η ΔΙΚΗ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΑΛΚΙΣ, 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 9ην π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καὶ συνεχίζει τὴν κατάθεσίν του ὁ ἀντιπραγματοφύλαξ τῆς ὑπερασπίσεως Θεόδωρος Πεταλᾶς. Ἀναφέρει διαφόρους ἰσολογισμοὺς Τραπεζῶν καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Τράπεζα Κοσμαδοπούλου εἶχε τὰς μικροτέρας ἐπενδύσεις εἰσχρεώγραφα.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν ἐξητάσθη ὁ μάρτυς κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου, δικηγόρος, ὅστις κατέθεσε διάφορα ἐλαφρυντικὰ ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, ἐτόνισε δὲ εἰς ἐρωτήσεις τοῦ δικαστηρίου ὅτι οὔτε ὑπεξαίρεσις οὔτε δολία χρεωκοπία, οὔτε ἀπάτη δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς τοὺς κατηγορουμένους, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις χαρακτηρίζει βλακώδεις καὶ ἠλιθίας καὶ τίποτε περισσότερον. Ἡ δίκη διεκόπη εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δι' αὔριον.

ΔΕΝ ΘΑ ΔΟΘΗ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΥ

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΕΝ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΤΥΠΩΣΑΝΤΩΝ ΓΝΩΜΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβε καὶ εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν του, ὅτι οὐδὲν ζήτημα παραιτήσεως προκύπτει διὰ τοὺς ὑπουργοὺς οἱ ὁποῖοι εἶνε κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης μορφῆς τοῦ πολιτεύματος. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἐτέλει ἐκ τῶν προτέρων ἐν γνώσει τῶν ἀπόψεων τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἀναπτύξῃ ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας, διὰ ν' ἀκουσθοῦν δὲ καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν βασιλοφρόνων ὑπουργῶν ὡμίλησεν ὁ κ. Θεοτόκης. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐξέφρασε τὴν δυσφορίαν του διὰ τὴν συνεχιζομένην ὑπὸ ἐφημερίδων τινῶν τακτικὴν νὰ παρουσιάζουν τὴν κυβέρνησιν ἐν διαφωνίᾳ ἐπὶ ἀνυπάρκτων ζητημάτων.

Ἀναφερόμενος ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν περικοπὴν τῆς ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀγορεύσεως τοῦ κ. Κονδύλη ἐν σχετικῇ μὲ παλαιοτέραν συνομιλίαν των εἰς τὴν ὁποίαν δίδεται διαφορετικὴ ἑρμηνεία, ἐξήγησεν ὅτι ἀκριβῶς διὰ τῶν λόγων του ἐκείνων ἤθελε νὰ τονίσῃ ὅτι εἰς τὸ πολιτεύματα δὲν πρέπει νὰ δίδεται κομματικὴ χροιά, διότι ἄλλως μοιραίως μίαν ἡμέραν θὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ ὑπόστασίς των.

Τοιαύτην κομματικὴν χροιὰν ἔδωκεν ἄλλοτε ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις εἰς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, φθάσασα μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀρνηθῇ τὴν παράδοσιν τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ μετὰ τὴν δήλωσίν του περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πολιτεύματος.

Ἡ κυβέρνησις, συνεπὴς πρὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ πολιτεύματα πρέπει νὰ ἑδράζωνται ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀβιάστου θελήσεως τοῦ λαοῦ, θὰ ἐνεργήσῃ, καθ' ἣν ἔλαβεν ἔναντι τοῦ λαοῦ ὑποχρέωσιν τίμιον καὶ εἰλικρινὲς δημοψήφισμα, τηροῦσα κατὰ τὴν διεξαγωγήντου αὐστηρὰν οὐδετερότητα καὶ μὲ ἐλευθερίαν τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων, καθ' ὃ ἔχουν ὡς πολῖται δικαίωμα, νὰ ἐκφράσουν τὰς προσωπικὰς πολιτειακὰς πεποιθήσεις των.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος περὶ διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος, παραιτουμένων τοῦ λόγου πολλῶν ἐκ τῶν 35 ἐγγεγραμμένων ὅπως ὁμιλήσουν πληρεξουσίων.

Πρῶτος κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Φ. Δραγούμης, θὰ ὁμιλήσουν δὲ καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας κεκηρυγμένων πληρεξουσίων.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψηφίσματος, θὰ διακοποῦν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΗ

Ραδιογραφικῶς ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Παλαιστίνη», τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει, διεβιβάσθησαν χθὲς αἱ ἀκόλουθοι δηλώσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Γ. Κονδύλη:

«Ἡ δριμεῖα καὶ ἐμπαθὴς ἐπίθεσις τοῦ βενιζελικοῦ Τύπου ἐναντίον μου μετὰ τὴν προχθεσινήν μου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀγόρευσιν, δὲ ἐνισχύει ἔτι περισσότερον εἰς τὸν ἀγῶνά μου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαληνεύσεως καὶ παγιώσεως εἰς τὸν τόπον ἑνὸς ὁμαλοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀπειργάσθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἀπεργάζονται ἀκόμη σήμερον τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος των, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμείνῃ κανεὶς διάφορον στάσιν ἔναντι ἐμοῦ, πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν μὲ ἀντιμετωπίζουν ὑπερήφανον ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς περιφρουρήσεως τῶν δημοσίων συμφερόντων. Μὲ κακίζουν διότι, ἐνῷ εἶχον ἀπογοητευθῇ ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1929 ἀπὸ τὴν ἀξιοθρήνητον Δημοκρατίαν των, δὲν ἐξέθηκα ἐκτοτε δημοσίᾳ τὰς γνώμας μου ἐπιδιώκων ἐν ταυτῷ καὶ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

»Προφανῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὡς δουλεύοντες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν ἐωσφορικὴν πολιτείαν τοῦ Κρητὸς ἐπαναστάτου, παραλογίζονται. Ἤτο δυνατὸν τότε εἰς τὰ τόσα ἄλλα σοβαρὰ καὶ δυσχερῆ προβλήματα τῆς χώρας, ἅτινα εἶχον προκύψει ἐκ μιᾶς ἄλλης προσφάτου ἐσωτερικῆς ἀναστατώσεως νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν πάντοτε ὡς γνώμονα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν πολιτειακὴν κρίσιν; Τὸ πολίτευμα δὲν εἶνε εἰρηνοδίκης, ὥστε νὰ τὸ μεταθέτωμεν ἀναλόγως τῶν ὀρέξεών μας.

»Μὲ ἐρωτοῦν διατί ἐξεδηλώθην τώρα τόσον ἀπροκαλύπτως ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος τῆς Δημοκρατίας. Τοὺς ἀπαντῶ: Ὅταν εἶδον ὅτι οἱ ἠρακλεῖς τῆς Δημοκρατίας ἐδολοφόνευν προβεβλημένους τὸν λαὸν καὶ τὰ ἱερώτερα συμφέροντα τῆς χώρας, ἡ ψυχή μου ἐπανεστάτησε καὶ ἀνεπέτασα καὶ ἐγὼ τὴν σημαίαν τῆς μοναρχικῆς παλινορθώσεως, διότι, ὅπως ἐπανειλημμένως διεκήρυξα, νομίζω ὅτι ὡς ἐδημιουργήθησαν σήμερον αἱ συνθῆκαι εἰς τὴν χώραν, μόνον τὸ πολίτευμα τοῦτο δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ τὴν ἀντίληψίν μου ταύτην εἶμαι βέβαιος ὅτι συμμερίζονται τὰ εὐρύτατα στρώματα τῆς δημοσίας γνώμης».

ΔΙΑ